

فعالیت‌های سیاسی امام در دهه ۱۳۳۰

۲۱ تیر ۱۴۰۲ ساعت ۱۷:۲۱

امام در ابتدای دهه ۳۰ در ادامه طرح اندیشه سیاسی خود مبنی بر تشکیل حکومت اسلامی ضمن درس‌های فقه خود به مسأله حاکم بودن فقیه جامع شرایط در عصر غیبت اشاره می‌کند.

امام فعالیت‌های سیاسی خود را از دهه ۱۳۳۰ آغاز کرد. فعالیت‌های ایشان در این دوره بیشتر فعالیت‌های نظری بود و کمتر جنبه عملی داشت. با این حال ایشان در این دوره، پایه نظری ایدئولوژی و طرح‌های عملی خود را ایجاد کردند:

«در ابتدای دهه ۳۰ در ادامه طرح اندیشه سیاسی خود مبنی بر تشکیل حکومت اسلامی ضمن درس‌های فقه خود به مسأله حاکم بودن فقیه جامع شرایط در عصر غیبت اشاره می‌کند. حامد الگار در تأملی ژرف به این نکته اشاره می‌کند و می‌گوید:

«ایشان در کلاس‌های درس فقه خود، که معمولاً مهم‌ترین موضوع در برنامه درسی حوزه‌ها محسوب می‌شد، الهام بخش و تعلیم دهنده نسل کاملی از علما بود که بعداً به سازمان دهندگان انقلاب تبدیل شدند. مشخصه بارز درس‌های او توانایی عجیب او در ارتباط دادن فقه با عرفان و ملاحظات عقلانی و سیاسی بود. در سال ۱۳۴۱ ش. با ظهور امام خمینی در عرصه تحولات سیاسی ایران تغییراتی در فرآیند سیاسی و اجتماعی و اندیشه‌های دینی با تأکید بر مبانی سیاسی اسلام به وجود آمد. وی به عنوان یکی از مقتدرترین مراجع شیعه مترصد فرصتی بود تا رژیم را در اجرای نیات و برنامه‌های غیر اسلامی خود ناکام سازد و از سوی دیگر، بنیان حکومتی را استوار سازد که مجری شرعیات باشد، اگرچه شکل حکومت اسلامی را تا پیش از طرح درس ولایت فقیه در سال‌های ۴۷ و ۴۸ بیان نکرد. از این رو تصویب طرح انجمن‌های ایالتی و ولایتی، فرصتی به دست داد تا در مقابل آن به پا خاسته و موجی ایجاد کند که سال‌ها بعد توانست اساس نظام شاهنشاهی را براندازد.»

منبع: علیرضا زهیری، عصر پهلوی به روایت اسناد ساواک، تهران، دفتر نشر و پخش معارف، ۱۳۷۹، ص ۲۰۷

آدرس مطلب :

<https://www.cafetari.kh.com/news/49265/فعالیت-های-سیاسی-امام-در-دهه-۱۳۳۰>